

عنوان مقاله:

مطالعه بقایای علف کش نیکوسولفورون+ریم سولفورون اولتیمیا مصرف شده در مزرعه ذرت به کمک روش زیست سنجی

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 46، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سعید شهبازی - دانشجوی سابق دکتری پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

حسن علیزاده - استاد علوم علفهای هرز، گروه زراعت و اصلاح نباتات، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

خلیل طالبی جهرمی - استاد سمشناسی، گروه گیاهپزشکی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین تاثیرات جانبی محیطی کاربرد علفکشها در سیستمهای تولید محصول، آسیب احتمالی به گیاهان غیرهدف، مثل گیاهان کشت شده در تناوب است. اولتیمیا از علف کشهای جدید ثبت شده خانواده سولفونیل اوره است که به تازگی برای کنترل علف های هرز مزارع ذرت در ایران استفاده میشود. بقایای این علف کش میتواند در شرایط خاص در خاک، پایداری خود را حتی بیش از یک فصل زراعی حفظ کند. به منظور اندازهگیری بقایای این علفکش در خاک، آزمایش زیست سنجی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه منطقه کرج، فسا و مغان انجام گرفت. در ابتدا، در آزمایش گلخانه ای حساسیت هشت گونه گیاهی (گندم، جو، لوبیا، عدس، ماش، کلزا، چغندر قند و خیار) به علفکش اولتیمیا در قالب یک طرح کاملا تصادفی ارزیابی شد. عدس با حداکثر بازدارندگی طول ریشه، حساس ترین گیاه به این علف کش تعیین شد. بنابراین، عدس در آزمایش زیست سنجی برای تعیین غلظت های این علفکش در خاک مزارع مختلف ذرت استفاده شد. مقادیر باقیمانده علفکش محاسبه شده توسط معادلات رگرسیونی، نشان داد که در دوز توصیه شده بقایای علفکش تا 60 روز بعد از کاربرد پایداری دارد. زمان لازم برای کاهش 50 درصد دوز علفکش در منطقه فسا کمتر از دو منطقه دیگر بود، به طوری که این مقدار در مناطق فسا، کرج و مغان به ترتیب 14، 21 و 33 روز بود. بنابراین، در مناطقی که ذرت به عنوان کشت دوم و برای مصارف علوفه ای کشت میشود و برای مبارزه با علفهای هرز آن از این علف کش استفاده میشود، اعمال فاصله زمانی مطلوب در کاهش خسارت ناشی از بقایای این علفکش بر گیاهان بعدی ضروری به نظر میرسد.

کلمات کلیدی:

اتلاف علف کش، سولفونیل اوره، عدس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/704707>

